

Kaňka
ilustrace ze sešitu
neznámého studenta,
1971

Novinky v kágéčku.

Na tomto čísle se podíleli.

KVARTA: Marie Tučková, Kryštof Josefus, Štěpán Laichner

KVINTA: Tobiáš Hrabec, Michael Šubrt, Kristína Brhlová

II. ROČNÍK: Jana Havelková

SEPTIMA: Áňa Studničková, Šimon Trlifaj, Matyáš Bartoň, Michal

Kuk, Jan Kabelka

PROFESORSKÝ SBOR:

Michaela Ulrychová, Markéta Kvičnerová

HOSTĚ: P. Josef Mikeš

Kágéčko je benefiční časopis Křesťanského gymnázia. V ruce držíte jeho 2. číslo pro rok 2010.

redakce.kg@seznam.cz

Držíte v ruce kágéčko v novém. Nejen v novém plášti, ale v i novém rozvržení a v nových rukou. Těch rukou postupně přibývá, a jak jich přibývá, a každá z nich dělá kus práce, kágéčko se mění.

Školní časopis by měl naši školu svým způsobem zrcadlit na papíře a stejně jako u normálního zrcadla bychom toho z nás díky němu měli vidět více, s větším odstupem si všimnout toho, čeho bychom si normálně nevšimli. V tomto čísle tím může být např. na str. 15–18 cizojazyčný rozhovor s prof. Arciou (francouzštináři, včetně mě, necht překonají svou lenost a procvičí své dovednosti), kulturní dvojstrana (str. 8–9), nebo třeba banán na str. 9 a mnoho jiného, stačí zalistovat. Kromě těchto a mnohých jiných stálých rubrik rádi otiskneme i jednorázové práce studentů mimo stárou redakci (např. příspěvek o sněhu v tomto čísle na str. 18–17).

Každý z nás může se svými nápady připojit ruku k dílu a kágéčko pozměnit, posunout dál, jeho odraz obohatit. Oceníme to my v redakci a posléze i všichni čtenáři, stačí za námi zajít do septimy, nebo napsat mail. Rádi se chytne svěžích nápadů.

Vážení čtenáři, studenti a profesori, přeji radostné jarní čtení.

Šimon Trlifaj, šéfredaktor, septima

Z jaké strany loupete banán?

Zeptali jsme se pěti z nás, aby nám pomohli rozluštit tento věčný spor.

Jan Kotrč „Banán prostě chytnu za tu dlouhou věc, víš kde? Tam, jak je to pevnější. A škubnu. Nevim proč, dělám to instinktivně.“

Tereza Pitřincová „Já to loupu z té kratší strany. Od bubáka. Abych to nemusela loupat za toho pindíka. Asi mě to tak máma naučila. Nebo to je osud.“

Hoši od fotbalku „Tam, jak je ten delší konec. To snad dělá každém, ne? Jinak to přece loupat nejde.“

Dominika Kuchařová „Banán samozřejmě loupu od bubáka. Myslím si, že je to lepší, protože když to loupeš od stopky, tak se ti ten banán většinou rozmačká na vršku. Také to nemá pořádně za co držet, když máš stopku už oloupanou. A vypadá to prostě líp :-).“

Ondřej Coufal „Loupu to tam, jak je ten výhonek. Jak máš tu páku. Jako granát, to je to samý. Protože to tak má bejt. Že jo.“

Marie Tučková, Kryštof Josefus, Štěpán Laichner, kvinta

Rozpuštění Dělnické strany.

Výhráli jsme bitvu. Vyhraje válku?

foto: Milan Jaroš, respekt.cz

Posledních několik týdnů čekali jak příznivci, tak i odpůrci Dělnické strany na výrok Nejvyššího správního soudu. Dělnická strana už jednou před soudem stála, ale tehdy nakonec soud návrhu vlády nevyhověl kvůli nedostatku důkazů. A proč že měla být DS rozpuštěna? Bylo zde „podezření“, že strana je propojena s krajně pravicovým Národním odporem a že její cíle jsou v rozporu s demokracií. To, že si strana bere příklad z Hitlerova národního socialismu, je poněkud zřejmé jak z jejího samotného názvu (viz Národní socialistická německá dělnická strana NSDAP, založená 1920 v Německu), tak z jejich programů, a dokonce i propagačních materiálů, kde například použili stejnou ilustraci jako právě NSDAP.

O tom, že strana je rasistická a totalitně zaměřená, není pochyb, ale u soudu bylo potřeba to doložit pa-

tričnými důkazy. Asi největším problémem pro Tomáše Sokola, advokáta zastupujícího vládu, byla nemožnost pojmenovat Národní odpor jako jakýkoliv oficiálně existující subjekt, a tak bylo těžké na něj odkazovat. Důkazy předložené NSS tak nakonec byly hlavně fotografie a informace prokazující účast jednotlivých členů DS na akcích odporu a jiných rasisticky orientovaných akcích nebo zachycující jedince, jak hajluje nebo jinak propaguje neonacismus.

Ve středu 17. února pak Nejvyšší správní soud rozhodl, že bude Dělnická strana rozpuštěna. Potom následoval již tradičně demagogický projev předsedy strany Tomáše Vandase, který byl po několika minutách přerušen policií. Jistě, je to sice výhra, ale z historie víme, že to nikdy netrvá dlouho, než se objeví alternativní strana s trochu jiným názvem a stejnými jmény na kandidátce. V tomhle případě je tady Dělnická stra-

na sociální spravedlnosti, kterou založila Vandasova matka. Faktem také nadále zůstává, že se nejspíš strana bude odvolávat k Ústavnímu soudu. Reakce na zrušení DS ze strany antifašistů jsou dost různé. Většinou vcelku neutrální, já osobně si cením každého kroku proti neonacismu, ale například blokádu nacistického pochodu Drážďany 13. února považuji za výhru mnohem většího formátu.

Server antifa.cz označil tento krok až jako kontraproduktivní. Pravdou je, že jsme byli již několikrát svědky toho, jak řečníci Dělnické strany argumentovali tím, že jsou utlačováni

státem. To je vcelku paradox. Utlačující ze sebe dělá utlačovaného. A teď budou argumentovat i rozpuštěním a pravděpodobně svoje znovuzrození v jiné politické platformě prohlásí za vítězství nad zlým totalitním systémem, který je ale neumlčí. Každopádně většina odpůrců neonacismu a fašismu se shoduje v jednom – samotné zrušení nic nevyřeší. Jediným možným řešením je konfrontace neonacistů vždy a na všech úrovních. Považuji to spíš za otázku jedince, jak se k neonacismu postaví.

Tobiáš Hrabec, kvinta

Co se bude dít?

8. 3. – 14. 3. 2010 Jarní prázdniny.

14. – 31. 3. Mistrovství školy ve fotbale (prima až IV. ročník).

17. 3. Koncert FOK.

26. – 28. 3. Víkendový pobyt v Alpách pro studenty a učitele.

30. 3. Školní mše svatá před Velikonoce od 9 hodin v kostele ve Strašnicích.

Další akce :

→ Matematický klokan.

→ Filmový festival „Jeden svět“

(sexta).

→ Školní kolo SOČ (biologický seminář).

→ Školní kolo Biologické olympiády v kategoriích C a D – výběr.

→ Zoogeografická exkurze do ZOO (sexta a II. ročník).

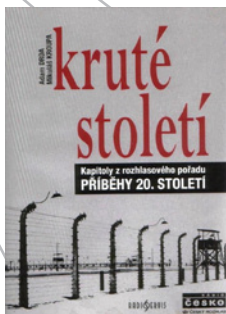
→ Pitkovická stráň (prima, I. ročník).

→ Exkurze do spalovny – třídění odpadů (kvarta).

→ Sbírka českého baroka, Národní galerie – Schwarzenberský palác (II. ročník)

Kruté století.

Unikátní rozhlasový pořad svázaný v knize.

Kruté století.

Adam Drda a Mikuláš Kroupa, nakladatelství Radioservis, 2008.

www.radioservis.cz/radionet/poready/_poready/3115_jdem.cz/dzkyf3

Archiv pořadu Příběhy 20. století.

Co je to za obrazec? Více na str. 11.

Kniha *Kruté století* zachycuje příběhy lidí, kteří zažili dějinné zvraty II. světové války a komunismu. Tito statečné lidi se nepodařilo zlomit v nacistických ani komunistických lágrech. Byli to odbojáři, váleční veteráni, příslušníci tzv. národnostních menšin a také faráři, řeholní sestry. Příběhy 20. století jsou skutečné výpovědi svědků, kteří zažili hrůzy, co si nedovedeme představit. Také však vypovídá příběhy někdejších spolupracovníků komunistické tajné služby, dozorců z kriminálu a bývalí členové KSČ.

Ráda bych tedy vyzdvihla jeden příběh, jehož hlavní hrdina, spíš padouch, je bývalý prokurátor, který má na svědomí odsouzení a popravu generála Heliadora Píky. Tento muž, Karel Vaš, byl přesvědčeným komunistou, kterého nepřeorientovaly ani 3 roky v gulagu. Za svoje zločiny dodnes nepykal a podle jeho výpovědi má svědomí čisté.

Kniha *Kruté století* byla sepsána z rozhlasového pořadu *Příběhy 20. století* z rádia Česko a Českého rozhlasu. Takže vy, kteří neradi čtete, si můžete tyto silné příběhy poslechnout na odkazu vpravo.

Jana Havelková, II. ročník

Herbert Tobias.

Retrospektivní výstava slavného německého fotografa poprvé mimo Německo.

Herbert Tobias.

Galerie Rudolfinum, 14. 1.–28. 3.,
úť–st & pá–ne: 10.00–18.00, čt:
10.00–20.00.

Vstup do 15 let zdarma, studenti
70,-, jinak 120,-.

Pražské Rudolfinum láká na výstavu ne moc známé, ale rozhodně velké osobnosti fotografie padesátých a šedesátých let minulého století – Herberta Tobiase.

Sám začal fotografovat ve svých devatenácti letech. V roce 1942 si svůj fotoaparát vzal na východní – ruskou frontu druhé světové války, kam byl jako bojovník Wehrmachtu vyslán. Už zde se objevuje jeho jemný cit pro humor při zobrazování bídy na obou stranách války.

Po návratu do vlasti fotí častěji v ruinách rozbombardovaného Berlína a dalších měst. A opět jinak až možná fádňá místa oživuje, ať už jsou to děti hrající si na ulici trosek, nebo absurdní tanečník se vzhledem klauna před totálně rozbitou budovou Reichstagu. V poválečném období pro svůj objektiv

objevuje i Christu Päffgenovou, později známou jako Nico díky Andy Warholovi a jako zpěvačku skupiny The Velvet Underground.

V padesátých letech Herbert utíká z Německa do Paříže za svým milencem – jak vyplývá z tohoto faktu a z fotek tohoto období, objevuje v sobě homosexualitu. Fotí pro renomované módní časopisy. V šedesátých letech už homosexualita z jeho fotek doslova číší, často jsou to akty či jemná zobrazení pohlavního styku, vždy však jemně a tajemně. Jeho fotky publikují časopisy pro gaye.

Herbert Tobias vědomě přestal fotografovat v šedesátých letech. Umírá sám na AIDS v roce 1982, pouhý rok poté, co je nemoc ve světě objevena.

Michael Šubr, kvinta

Kam jít?

Čeho stojí za to si všimnout? Přinášíme kulturní tipy na příští měsíc.

Divadlo:

- Divadlo v Dlouhé:
U Hitlerů v kuchyni (3. a 30. 3., vstupné 50–290 Kč), **Jak jsem se ztratil aneb Malá vánoční povídka** (4. 3.).
- Divadlo v Celetné:
Kodaň (21. 3., dospělé vstupné 250/150 [přístavek] Kč, studentské vstupné 180/100 [přístavek] Kč).
- Švandovo divadlo:
Lynch (10. 3, vstupné 150 Kč).

Film:

- **Alenka v Říši Divů** (další fantasy-Tima Burtona s Johnnym Deppem,

ale i 3D, od 4. 3.).

- **Prokletý Ostrov** (thriller, Leonardo diCaprio, od 25. 2.).
- **Katka** (další netradiční dokument-dokument Heleny Třeštíkové).

Výstava:

- **Dokoupil 100**, Jízdárna Pražského hradu (3. 3.–23. 5., pravděpodobné dospělé vstupné 180/110 studentské).
- **Ducan Higgins**, České centrum Praha (do 20. 3., vstup zdarma).
- **Brázda / Nováková / Sobotka**, Galerie Ztichlá klika (do 17. 3., vstup zdarma).

Chybí ti tu něco?

...recenze, vtipy, komix,
kniha, báseň, kritika, mašle,
fotka, smysl, nesmysl...

Svobodný Tibet?

Tibeťané si tento měsíc připomínají jedno veliké nesmyslné krveprolití.

Můžeme se k nim připojit.

V našem státě už je svoboda samozřejmostí. Jak víme, ne vždycky tomu tak bylo, ještě před dvaceti lety u nás vládl totalitní režim. To je pro nás nepředstavitelné. Někomu se také může zdát neuvěřitelné, že ne ve všech státech dnešního světa je samozřejmostí žít svobodně. Jedním z nich je i autonomní oblast Tibet – dnes součást Číny. **10. 3. 2010** si prosím na Tibet vzpomeňte, neboť toho

dne se ve světě připomíná letos už 51 let od tibetského národního povstání – krvavě potlačeného (přes 85 000 mrtvých a dalších 80 000 utečenců). Od té doby se poměry o moc nezlepšily, a proto prosím na Tibeťany vzpomeňte, jako národ bychom měli moc dobře vědět, jaké to je žít bez základních práv a svobod.

Michael Šubr, kvinta

...stačí nám napsat!

Možnost kágéčko změnit je na dosah ruky — dej vědět, co bys chtěl a mohl. v septimě, nebo na redakce.kg@seznam.cz

Hlá- šky.

Prof. Miškovská: Muzeum je to, kde máte vycpané ty ptáčky a kostřičky.

Prof. Sýkorová: Jazyk je ten orgán, kterým taky leccos ochutnáte.

Prof. Černá: *(na T. Ladu)* Po hodině máte povolení ho zabít. Tomáš: Co?!

Prof. Jiroušková: Když nebudete mít domácí úkol, dostanete nulku. Nulka je horší, než pětka... a za tři nulky máte pětku!

Prof. Novotná: Třeba Myslivečka bych nikdy nepřeskočila.

Prof. Očenášek: Chomout, víte, co je chomout? To se dávalo na koně a pak se zapřáhli za oradla... no a dřív se museli tahat jenom za rohy.

Prof. Jiroušková: Není moc zdvořilé, když jdu tady chodbou a slyším: Už se řítí!

Prof. Duda: My máme lípu, Rusko má pak břízu. Ostatně to je plevel, tak se není čemu divit.

P. Josef
Mikeš

Slovo
kněze.

P. Jaroslav Mikeš.

Páter Mikeš je spirituálům naší školy. Kromě toho působím v kostele sv.

Kříže na Příkopech (k zastížení ve středu od 9 do 18 hodin). U nás školy je k zastížení každý pátek v dopoledních hodinách. E-mail a mobil na něj najdete na školní nástěnce.

Možnost poznat společenství studentů Vaší školy jsem měl při přednáškách o situaci mladých v Africe, na maturitním plese, či při společných bohoslužbách ve Strašnicích. Na všech těchto akcích mne nejvíce oslovily vaše radost, spontánnost a chuť něco dělat pro druhé.

Přeji Vám, abyste si tyto hodnoty zachovali, až budete ve svém životě stoupat a plnit si svoje sny, přání a plány. K tomu je třeba být propojen s nebem a zemí. Protože jen takto propojený člověk dá bezpečí a jistoty „všem, které si k sobě navěky upoutá“, jak říká Exupéry v Malém princí.

Těším se na další setkání s Vámi.

banana

před zrecyklováním vyjmi

Michal Kuk Ohlédnutí za sněhem.

foto: Marie Tučková, septima

První týden to bylo příjemně překvapující, druhý stále příjemné, třetí pro děti stále ještě příjemné, čtvrtý týden způsobily potlučené kosti, omrzliny a cesta kolem Toulcáku, že slovo příjemný už nikdo neznal.

Jelikož napadlo nejvíce sněhu za posledních 17 let, dovolím si tvrdit, že nikdo z nás takovou zimu nepamatuje. Ono taky není o co stát, sníh je sice pěkná věc, ale zledovatělá cesta do školy ztrpčující už tak trpké školní ráno, kus sněhu podezřele se přibližující ze střechy nebo čerstvé vrstvy sněhu takticky rozmístěné tak, aby perfektně maskovaly ledové pasti, už tak pěkné nejsou.

Ríká se sice „Mnoho sněhu v lednu, mnoho hřibů v srpnu.“, ale kdo o ty houby v Praze stojí? Stejně se konzumace hub rostoucích v Praze nedá doporučit.

Ale i přes tohle všechno je možné zachovat si k tomuto všemu pozitivní vztah. Dokonce takové tvory i znám – třeba pes, lední medvěd, dítě nebo člen facebookové skupiny „lovinečkuju snížeček a ziminku“.

U mě tuto destrukci nadšení měla za následek osobní zkušenost. Jeden den, který – na cestě do školy v krásné krajině, která se tulila se sněhem jako student s peřinou – začal pohledem z leže na nápis „Pozor, klouže!“, rozvážně nalepeném na druhé straně dveří. Dobrá, stane se, v pořádku, ale den pokračoval stejným cvičením, avšak tentokrát se psem, který se z čistě zlomyslného důvodu rozhodl běžet těsně kolem mě (což mimocho-

dem považuji za důkaz toho, že pes má rozum). A zakončení cestou ze školy, kterou z pošetilé touhy o zachování sebeucty nebudu uvádět, ale roli tam hráli dva malí sousedé (místo malí sousedé by šlo použít neskutečné otravné děti s iluzí, že je mám rád, nebo syčáci s lo-

patami na sních, jak chcete...).

Tolik ke sněhu, zimě a zimním radovánkám. Zakončíme snad prognózou meteorologů, že takovéto „17 let nepamatované zimy“ se mají objevovat stále v kratších intervalech. Třikrát sláva, už je to za náma.

QR kódy a zkracovač.

Zavádíme v časopise zkracovače odkazů. O co jde?

Abychom vám, našim čtenářům, ulehčili další získávání informací, rozhodli jsme se, že budeme používat dva způsoby zapisování odkazů. Jak to vypadá vidíte v rámečku vpravo. A o co jde?

QR kód

QR kód je druh dvojrozměrného kódu složeného z černých a bílých bloků. Do tohoto obrazce je možné uložit textovou zprávu právě odkaz na webovou stránku. Informace zpět získáte čtečkou, což je aplikace, kterou můžete mít ve svém mobilu nebo jiném zařízení s fotoaparátem (odkaz na jednu takovou je v onom rámečku vpravo) spustíte tedy QR čtečku, foťákem na mobilu najedete na kód a aplikace vám na displeji zobrazí jeho obsah.

http://jdem.cz/dzme7

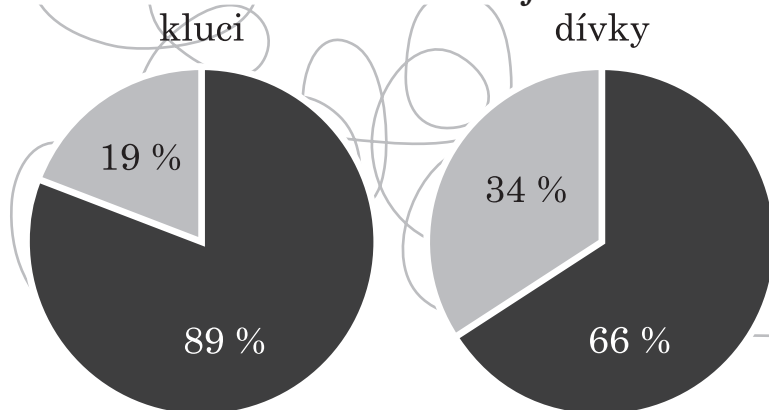
<http://jdem.cz>

Jdem je tzv. zkracovač odkazu: umožňuje místo psaní dlouhého odkazu napsat jen jednoduchý, který napíšete v prohlížeči o on vás pak odkáže na původní, dlouhý (dlouhý je v kágéčku vypsaný malými písmeny vedle odkazu na jdem.cz).

Jan Kabelka, Šimon Trlifaj, septima

Kofola ver- sus Coca-cola.

Ptali jsme se vás, co máte raději: „Kofola, nebo Cola?“ Vítězem se stala Kofola.

Coca-Cola 26 × 74 Kofola

Nápoj Coca-Cola vyrábí The Coca-Cola Company. Vynalezl ji doktor John Stith Pemberton v Atlantě v USA. Název byl navržen Pembertonovým knihkupcem Frankem Robinsonem. Poprvé byl tento nealkoholický nápoj tvořený dvěma hlavními přísadami – výtažky koky a ořechu koly – prodáván za 5 centů v lékárně v Atlantě Willisem Venablem 8. května 1886.

Kofola vznikla v roce 1962 v Československu jako alternativa k tehdy nedostupným konkurenčním nápojům Coca-Cola nebo Pepsi ve farmaceutické firmě Galena. Je výsledkem výzkumu zaměřeného na hledání potenciálního využití nadbytečného kofeinu, vznikajícího při pražení kávy. Byl vyvinut tmavý sladkokyselý sirup Kofo, který se stal její hlavní přísadou.

Odpovídalo 100 studentů, z toho bylo 53 % kluků a 47 % dívek; 66 % dívek hlasovalo pro kofolu a 34 % pro Coca-Colu, 81 % kluků hlasovalo pro Kofolu a 19 % pro Coca-Colu.

Kristina Brhlová, kvinta

L'interview avec M. Isaac Arcia.

Všem francouzštinářům přinášíme velký rozhovor s prof. Arciou s vypsányými slovíčky.

Isaac Arcia.

Prof. Arcia pochází z Panamy v Latinské Americe. Na pařížské univerzitě vystudoval překladatelství. Na našem gymnáziu vyučuje francouzštinu.

Bonjour, je voudrais vous demander comment êtes-vous parvenu chez nous en République Tchèque ?

J'avais envie d'essayer quelque chose de nouveau. Je suis parvenu ici en cherchant du travail en 2006, parce qu'on trouve plus rapidement du travail à Prague qu'à Paris. J'ai trouvé tout de suite un travail intéressant.

J'ai entendu dire que vous étiez d'Amérique latine, du Panama n'est-ce pas ?

Oui, je suis Panaméen et Français parce que mes parents voyageaient quand j'étais enfant donc j'ai grandi en France.

Pourquoi avez-vous choisi la Tchèque, pourquoi pas par exemple l'Allemagne ?

Ma fiancée était Pragoise, on avait le choix entre Prague, Paris ou une autre ville d'Europe. Je m'étais limité à l'Europe. Mais je me suis habitué

je voudrais vous demander – ráda bych se Vás zeptala

parvenir – dostat se
plus – více (rychleji)
tout de suite – hned

entendre – slyšet

voyageaient; grandir – min. čas (voyager – cestovat); vyrůstat

la fiancée; le choix; autre; la ville – snoubenka; výběr; jiná, další; město

habituier – zvyknout si très vite à Prague. Sinon, j'aurais aussi cherché à Madrid, par exemple.

Est-ce que vous aimez la vie à Prague ?

Prague est une ville intéressante, très belle. Elle a beaucoup de charme. Je préfère la ville *médiévale*. L'architecture *contemporaine* est, à *mon goût*, souvent un peu froide. Je découvre la société tchèque *surtout grâce* à mon travail dans l'école.

médiéval; contemporaine; à mon goût; froid; découvre; surtout – středověký; současný; podle mě; chladný; objevit; především; díky

Comment compareriez-vous la France et notre République ?

Il y a beaucoup de *différences* – des différences *de comportement* et *culinaires*. Par exemple, les Tchèques sont très réservés alors que les Français sont plus expressifs.

la différence – rozdíl le comportement; culinaire – chování, jednání; kuchařský

Comment trouvez-vous notre langue ? Est-elle difficile ?

Très !

Plus difficile que le français pour nous ?

La grande différence, c'est qu'on n'a pas *l'impression* que vous ayez *l'habitude d'enseigner* votre langue à des étrangers. Ça veut dire qu'au *niveau* de la pédagogie il y a *énormément* de différences. Quand un étranger veut apprendre le français, il y a déjà *des outils*, des méthodes pour l'aider à apprendre rapidement le français. En tchèque, quand je *cherche* un livre pour *m'aider*, je ne le *trouve* pas. J'utilise par exemple un *vieux* livre français de 1912 et un dictionnaire bilingue français-anglais. Le plus difficile est le *changement du nominatif au génitif et aux autres cas* et aussi la différence entre les verbes perfe-

l'impression; l'habitude; enseigner – pocit, dojem; zvyk; vyučovat le niveau; énormément – úroveň; ohromně **l'outil** – nástroj **chercher** – hledat **aider; trouver; utiliser; vieux** – pomoci; najít; používat; starý **le changement (...)** **cas** – změna pádu

ctifs et imperfectifs. C'est très long à *apprendre*, parce que quand quelqu'un veut dire, par exemple, « faire », il doit apprendre trois verbes différents : *dělat, udělat, dělávat*. Vous *devez*, en *général*, apprendre deux verbes pour dire une chose. En français, vous apprenez un seul verbe.

apprendre – učít se **devoir** – muset **en général** – zpravidla

En avril notre lycée va en France pour un échange avec le lycée Charles Coulomb d'Angoulême, est-ce que vous vous en réjouissez ?

Ah oui, c'est bien, je suis très *content*. Le thème historique était mon idée parce que c'est difficile de trouver un lycée quand il n'y a pas de thème. Si vous dites juste, « nous sommes une école tchèque, nous cherchons une école française », on ne trouvera pas. Et parce que c'était très difficile, j'ai eu une idée : que *les élèves* tchèques apportent quelque chose aux élèves français. Et donc c'est ça qui a *plu* à l'Académie de Poitiers et c'est ça qui a plu à M. Delaistre du lycée Charles Coulomb : une thématique historique avec un projet.

l'échange – výměna **se réjouir** – těšit se **content** – spokojený

Comment avez-vous cherché ce lycée ?

C'était très long. J'ai cherché un service international dans les académies. Quand j'ai trouvé le service, j'ai contacté l'Académie de Paris, l'Académie de Marseille, l'Académie de Chambéry... J'ai demandé au service international de *chaque* académie s'ils *pouvaient* m'aider à trouver quelqu'un. Et l'Académie de Poitiers m'a aidé.

un élève – student **plaire** – líbit se

Et cette académie vous a aidé à trouver un lycée ?

Habituellement, les académies ne *veulent* pas vous aider, parce qu'elles n'ont pas le temps.

pouvoir – moci **habituellement; vouloir** – obvykle; chtít

Et là, ils voulaient bien m'aider et ils ont communiqué notre projet de thématique historique à tous les lycées de leur région. Et on a eu deux réponses.

Quel était le deuxième lycée ?

Un petit lycée de filles près de La Rochelle, je *crois*. Mais ils n'étaient pas aussi intéressés que celui d'Angoulême par le thème. Je pense que c'est une bonne idée que les élèves tchèques *puissent* non *seulement* aller en France, mais aller aussi en France pour parler en français, communiquer. Avec le thème historique les élèves tchèques *seront obligés* de communiquer en français. C'est pour ça que vous *écrivez* des mails avec des élèves, j'espère.

croire – myslet, věřit

puissent; seulement – konjunktiv (pouvoir – moci); jen

seront obligés – budou nuceni

écrire – psát

Áňa Studničková, septima

Děkujeme prof. Arciovi za rozhovor i následnou korekturu!

Chybí ti tu něco?

...drama, scénář, osobní svědectví, soudní spor, přezuvky, maličkosti, velikosti...

...stačí nám napsat!

Možnost kágéčko změnit je na dosah ruky — dej vědět, co bys chtěl a mohl.
v septimě, nebo na redakce.kg@seznam.cz

Adopce na dálku – vyúčtování a poděkování.

Tak jako v loňském roce mohla naše paní ředitelka v Charitě zaplatit a nechat poslat finanční dar v hodnotě 11 900 Kč na naše dvě adoptované děti – Rebeccu v Ugandě a Akashe v Indii.

Tyto peníze pro ně znamenají velmi mnoho. Co stojí u nás jednoho studenta např. výměnný pobyt v Německu na týden, může mít v jiné oblasti obrovskou hodnotu. Jak říká např. devatenáctiletá Catherine Reen Lobo: „V současné době mám své vysněné zaměstnání, působím jako učitelka na základní škole, jsem samostatná a především šťastná, že jsem tohoto všeho mohla dosáhnout vlastním úsilím, ale především díky vaší pomoci!“ Také naši adoptovaní studenti jsou vděční za to, že mohou ovlivnit svou vlastní budoucnost a studia si velmi váží. Je to patrné z každého jejich dopisu.

A komu že jsou vděční a děkují?

- ➔ Tvůrcům časopisu kágéčko za příspěvek 1 300 Kč,
- ➔ prof. Ditlové za nápad padesátníkové sbírky, vybrala celkem 817 Kč,
- ➔ studentům tercie a prof.

Šulcové za příspěvek z loňského Majálesu 612 Kč,

➔ třídě 2. A za jednorázový dar 700 Kč,

➔ pí. Marschalové za koordinaci tvorby lodiček, třídám, které se na malování podílely a studentkám a studentům sekundy, kteří je nakonec na plese prodávali, získali 1 300 Kč,

➔ kvartě a pí. Žďárské za 4 500 Kč, které vybrali při úžasné Buchtiádě.

Když všechny položky sečtete, dostanete částku 9 229 Kč, zbývající potřebnou část peněz jsme uhradili z přebytku z minulého roku. Aktuální stav v současné době je 337 Kč.

Upřímné díky patří všem, kdo přispívali i jakkoli jinak, v neposlední řadě našim korespondentkám Máje Sookyové a nově Martině Papouškové.

Markéta Kvičarová, profesorský sbor